

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 2 juni 2008 in zaak nr. 07/21122 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

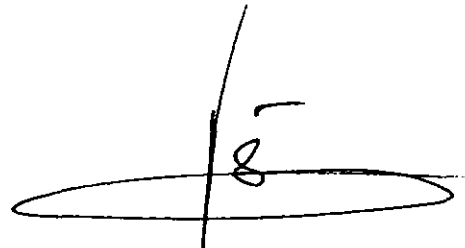
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 10 november 2008

345.

Verzonden: 10 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line at the bottom, and a stylized 'V' or 'S' shape in the center.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIFT

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07 21122

Uitspraak
in het geding tussen:

van Ethiopische nationaliteit,
IND dossiernummer 0610.23.0439, eiser,
gemachtigde mr. E. Ehes, advocaat te Lemmer;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. Gaal-de Groot,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 23 oktober 2006 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 19 april 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 21 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 20 juni 2007 is het beroep voorzien van gronden. Op 16 oktober 2007 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 17 april 2008 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 Blijkens de gronden van beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.

2.2 Verweerder heeft in het bestreden besluit geoordeeld dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiser, omdat eiser toerekenbaar geen of onvoldoende reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden, die noodzakelijk zijn

AWB 07/21122

blad 2/4

voor de beoordeling van de aanvraag, heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder een aantal elementen uit het asielaanvraagstuk opgesomd, op basis waarvan is geoordeeld dat het aanvraagstuk de positieve overtuigingskracht mist die in dat geval geëist mag worden om de juistheid ervan aan te kunnen nemen. Verweerder acht het aanvraagstuk daarom ongeloofwaardig.

2.3 De rechtbank zal toetsen of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, bezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan het aanvraagstuk geen geloof kan worden gehecht.

2.4 Vaststaat dat eiser geen reis- of identiteitsdocumenten dan wel andere bescheiden ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder f. Vw 2000 in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen.

Verweerder heeft in redelijkheid kunnen stellen dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van die documenten niet aan hem is toe te rekenen. De rechtbank acht hierbij van belang dat verweerder heeft overwogen dat de omstandigheid dat de reisagent het paspoort terug wilde hebben, niet af doet aan de eigen verantwoordelijkheid en de plicht van eiser om direct, onder gelijktijdige overlegging van alle beschikbare documenten, de bescherming van de Nederlandse autoriteiten in te roepen. Eiser heeft dit verwijtbaar nagelaten. Voorts heeft verweerder in redelijkheid gesteld dat de omstandigheid dat eiser tijdens zijn reis misselijk, gespannen en zenuwachtig en angstig was en dat hij geen aandacht had voor de plaats en de luchthaven van vertrek in Kenia of voor zijn stoelnummer, geen afdoende verklaring is voor het feit dat eiser verder geen verifieerbare informatie over zijn reis weet te verstrekken.

Tot slot is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen tegenwerpen dat uit onderzoek van de Kmar d.d. 25 september 2006 is gebleken dat er geen persoon onder de door eiser opgegeven naam is gereisd van Nairobi naar Amsterdam. De stelling dat eiser zou hebben verklaard dat hij reisde onder de naam: acht de rechtbank onvoldoende voor twijfel aan voornoemd onderzoek, nu dit pas in de zienswijze is gesteld. Er is geen reden om te twijfelen aan de verklaring in het eerste gehoor, nu in de correcties en aanvullingen van 26 oktober 2006 deze verklaring uit het eerste gehoor juist is bevestigd.

2.5 Het ontbreken van bescheiden betekent dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van eisers aanvraag. Er mogen dan ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het aanvraagstuk geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Anders gezegd: van het aanvraagstuk moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

2.6 Verweerder mocht bij de beoordeling van dat aanvraagstuk uitgaan van hetgeen hem bekend is over de situatie in Ethiopië. Verweerder heeft daarbij erkend dat de gestelde problemen van eiser weliswaar in zijn land van herkomst zouden kunnen voorkomen, maar dat eiser in zijn persoonlijke geval ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank volgt hieruit dat verweerder voldoende rekening heeft gehouden met de situatie in het land van herkomst.

AWB 07/21122

blad 3/4

2.7 Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank kunnen oordelen dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn sympathie voor en financiële steun aan het ( ) en eveneens vage verklaringen heeft afgelegd omtrent de activiteiten van zijn vader voor de . Niet valt in te zien dat eiser, gezien zijn leeftijd, niet meer kon verklaren over de gestelde activiteiten van zijn vader voor de . Verweerder heeft voorts kunnen oordelen dat niet valt in te zien dat de autoriteiten pas drie jaar na de gestelde verdwijning van eisers vader voor het eerst eisers woning hebben bezocht en naar documenten hebben gevraagd.

Verweerder heeft verder in redelijkheid kunnen oordelen dat eiser vage en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn aanhouding in 2006, met name de verklaring van eiser dat hij niet weet waarom hij pas zeven jaar na de verdwijning van zijn vader zou zijn aangehouden.

Voorts heeft verweerder kunnen stellen dat eiser vage verklaringen heeft afgelegd omtrent de behandeling door de militairen gedurende zijn detentie. De verklaring van eiser dat de militairen wilden dat hij iets zou toegeven, zonder dat uit eisers verklaringen duidelijk is geworden wat hij zou hebben moeten toegeven, heeft verweerder ongeloofwaardig kunnen beschouwen.

Nu eiser vage, summiere en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, heeft verweerder in redelijkheid kunnen stellen dat het relaas van eiser in samenhang gezien positieve overtuigingskracht ontbeert.

2.8 Bij brief van 16 oktober 2007 heeft eiser een medische rapportage overgelegd opgesteld door een arts van de medische onderzoeksgroep van Amnesty International.

Nu eiser met het medische rapport heeft willen onderbouwen dat hij is mishandeld in zijn land van herkomst en dat zijn relaas geloofwaardig is, is de rechtbank van oordeel dat het rapport een onderbouwing is van een eerder ingenomen standpunt. Daargelaten dat eiser het rapport eerder had kunnen overleggen gezien zijn verklaringen omtrent zijn verwondingen in het nader gehoor, is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat het rapport het relaas van eiser niet geloofwaardig maakt. Nu de arts in het rapport is uitgegaan van de juistheid van het relaas van eiser, heeft verweerder hierin geen aanleiding hoeven zien voor nader onderzoek.

2.9 Gelet op het voorgaande heeft verweerder het relaas van eiser in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten.

2.10 Eiser heeft tot slot gesteld dat de Oromo een risicogroep vormen aangezien er sprake is van verscherpte aandacht van de autoriteiten jegens hen. Naar het oordeel van de rechtbank is niet gebleken dat sprake is van een minderheidsgroep die dermate kwetsbaar is dat de leden reeds op grond van het behoren tot die groep geen bescherming kunnen krijgen tegen ernstige mensenrechtenschendingen waarvan zij het doelwit zijn.

2.11 Verweerder heeft dan ook aan eiser een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vreemdelingenwet 2000 kunnen weigeren en daarom is het beroep ongegrond. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft derhalve geen bespreking.

2.12 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

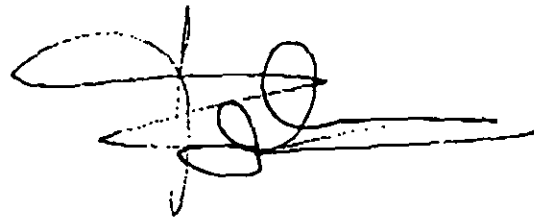
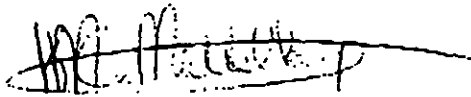
AWB 07:21122

blad 4:4

3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F. van der Maden en in het openbaar uitgesproken in
tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier, op 02 JUN 2008

Afschrift verzonden op: 02 JUN 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hooger beroep vreemde zaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 5:51 Fw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Aw (hoerdel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHRIFT CONFORME
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

van Ethiopische nationaliteit

Just. nr.

V- nr.

Procedurenr.

07/21122

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
3 0 JUN 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

....., van Ethiopische nationaliteit, thans verblijvende in het AZC Grave, aan de Generaal de Bonsweg no. 1 te 5363 ST Velp, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appellant heeft op 21 mei 2007 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 19 april 2007. Bij zijn uitspraak van 2 juni 2008 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (**productie 1**).

2.
Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 2 juni 2008. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSPRAAK VAN DE RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE, NEVENZITTINGSPLAATS ZWOLLE D.D. 2 JUNI 2008

Grief I

Ten onrechte oordeelt de Rechtbank in rechtsoverweging 2.8. dat verweerder in het rapport van de Medische Onderzoeksgroep van Amnesty International van 15 oktober 2007 geen aanleiding voor nader onderzoek hoefde te zien. Dit, omdat de arts in het rapport is uitgegaan van de juistheid van het relaas van appelland. Appelland acht deze motivering van de Rechtbank onbegrijpelijk.

Toelichting

Verweerder acht het relaas van appelland omtrent de behandeling gedurende zijn detentie, ongeloofwaardig. Appelland echter heeft reeds in het Aanmeldcentrum verklaard dat hij ontelbare malen is gemarteld en mishandeld. Hij is geslagen, geschopt totdat hij flauwviel en waarbij hij verwondingen aan geslachtsdelen, schouder, rug, dijen en vinger opliep. Op het moment van het nader gehoor maakt appelland melding van pijn in zijn buik en maag en in de correcties en aanvullingen van 11 december 2006 wordt gemeld dat appelland voor de klachten onder behandeling staat.

In het bijgevoegde onderzoeksrapport van Amnesty International wordt gemeld dat het litteken op de rug zeer consistent is met de beschrijving van de marteling door een flexibel voorwerp (**productie 2**). Ook de afwijking aan een vinger is consistent met het beschreven geweld. De arts acht het weer wel mogelijk dat appelland onder stressomstandigheden een vluchtreactie kon inzetten en volhouden tot hij in betrekkelijke veiligheid kwam. Daarnaast acht de arts het aannemelijk dat de lichamelijke en psychische klachten een gevolg zijn van de ontberingen tijdens de detentie in het land van herkomst.

De arts beoordeelt slechts of de resultaten van het medisch onderzoek kunnen corresponderen met de verklaringen van appelland. Dat is het doel van onderzoek van een arts van de medische onderzoeksgroep van Amnesty International. Derhalve valt niet waarom de Rechtbank oordeelt dat de arts uitgaat van de juistheid van de verklaringen van appelland alsof daar niet een onderzoek aan vooraf is gegaan dat medische bevindingen oplevert die objectief gezien de verklaringen van appelland zouden kunnen onderbouwen.

Aangezien de Rechtbank voorts oordeelt dat het rapport dient ter nadere onderbouwing van een eerder ingenomen standpunt, had het op de weg van de rechtbank gelegen verweerder nader onderzoek op te dragen nu dit op alle fronten tot een gewijzigde beoordeling, ook met betrekking tot de geloofwaardigheid, zou leiden.

Grief II

Grief II verzet zich tegen r.o. 2.10 waarin vermeld staat dat naar het oordeel van de rechtbank niet gebleken is dat er sprake is van een minderheidsgroep die dermate kwetsbaar is dat de leden op grond van het behoren tot die groep geen bescherming kunnen krijgen tegen ernstige mensenrechtenschendingen waarvan zij het doelwit zijn.

Toelichting:

Een en ander strookt niet met de informatie uit het nieuwe ambtsbericht van december 2006. Juist dit ambtsbericht handelt over de periode februari 2005 tot en met december 2006, waarin ook appellandt gevangen zat. Er is sprake van een aanzienlijke verslechtering van de mensenrechtensituatie en er is sprake van een patroon van geweld en intimidatie tegen leden en aanhangers van oppositiepartijen. Er wordt gesproken over mishandeling en foltering en er zijn meldingen van buitengerechtigde executies en moorden door politie, leger en paramilitaire organisaties. Juist Oromo's worden vaak verdacht van betrokkenheid bij de OLF en lange tijd gedetineerd. Velen zouden zijn gemarteld en gedetineerd, en duizenden personen zijn gearresteerd bij demonstraties.

Gezien deze informatie is de redenering van de rechtbank onbegrijpelijk. Niet alleen is de nieuwe informatie ten onrechte niet door verweerder bij de beoordeling betrokken, hetgeen een totaal ander licht op de geloofwaardigheid had kunnen werpen, ook de gedachte dat bescherming volgens de rechtbank verkrijgbaar is, strookt geenszins met de informatie uit het ambtsbericht.

Grief III

Grief III hangt samen met grief II en richt zich tegen overweging 2.6 waarin de rechtbank stelt dat verweerder bij de beoordeling van het relaas uit mocht gaan van hetgeen hem bekend is over de situatie in Ethiopië. Verweerder zou voldoende rekening hebben gehouden met deze situatie, nu erkend is dat de gestelde problemen zouden kunnen voorkomen.

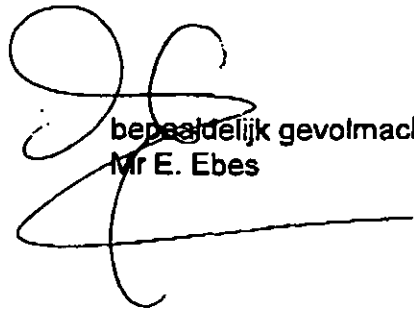
Toelichting

Verweerder heeft zich bij de beoordeling gebaseerd op een verouderd ambtsbericht, te weten dat van 15 december 2005, dat de periode van juli 2003 tot en met januari 2005 beschrijft. Dat is niet de periode waarin het relaas van eiser zich afspeelt. Nog vóór het slaan van de beschikking is verweerder gewezen op de nieuwe ontwikkelingen, maar heeft hier verder geen rekening mee gehouden. Ook heeft zij in het nieuwe ambtsbericht ten onrechte geen reden gezien de uitgebrachte beschikking in te trekken. Nu ter zitting nog eens is benadrukt dat juist de positie van de bevolkingsgroep waartoe appellandt behoort ernstig is verslechterd, had de rechtbank niet mogen oordelen dat voldoende rekening is gehouden met de situatie in het land van herkomst.

BRUINSMA
ADVOCATEN

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 2 juni 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 30 juni 2008

bevoegdlijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes